

Átkelés a Vörös-tengeren

Az útvonal hosszas tanulmányozása után – melyet az izraeliták az Egyiptomból történő kivonulásuk során jártak be – Ron Wyatt azt találta, hogy a bibliai leírás tökéletesen megfelel egy Wadi Watir-nak nevezett völgszorosnak. Mózes II. könyve (a Kivonulás könyve) elmagyarázza, hogy miként vezette Isten Izráel gyermekeit: „nem vivé őket Isten a Filiszteusok földje felé, noha közel vala az... kerülő úton vezeté azért Isten a népet, a veres tenger pusztájának útján” (Mózes II. könyve 13:17, 18).

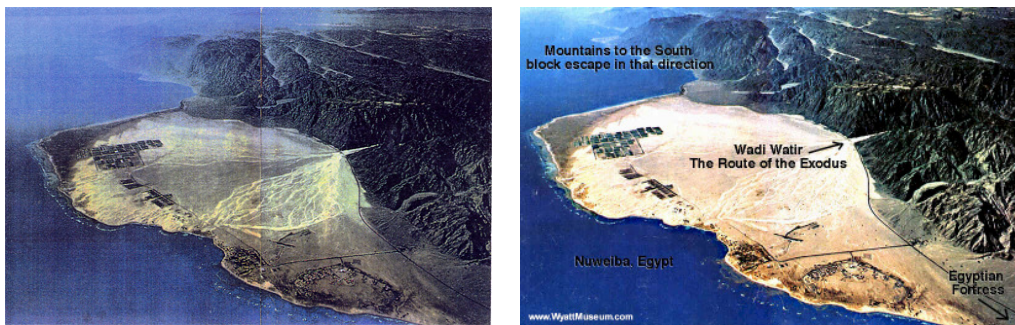
Itt egy óriási, nyílt puszta található, majd Mózes II. könyvének 14:1, 2 verseiben arról olvashatunk, amint Isten azt mondta nekik, hogy forduljanak le a főútról, melyet Ron úgy talált, hogy egy ma Wadi Watir-nak nevezett kanyonhoz vezet. A bibliai feljegyzés szerint a fáraó reakciója – miután értesült arról, hogy letértek a főútról – a következő volt: „Eltévelyedtek ezek a földön; körülfogta őket a puszta” (Mózes II. könyve 14:3). Wadi Watir egy hosszú és mély kanyon, mely tökéletesen megfelel ennek a leírásnak.

Az általános hiedelem szerint az átkelés a Vörös-tengeren a Szuezi-öbölben történt. Azonban, ott egyetlen hegy sem található. A környék teljesen sík, mely ellentmond a bibliai leírásnak. A Szuezi-öböl azért is népszerű, mert sokak szerint a Sínai-hegy a Sínai-félszigeten található. A Biblia viszont mást mond erről a Galátziabeliekhez írt levél 4:25 versében: „a Sínai hegy **Arábiában**”. Néhány mérföld után, Wadi Watir egy hatalmas tengerparti övezetre nyílik az Akabai-öböl nyugati partján.

Az **egyetlen** tengerparti övezet, mely elég nagy lett volna ahhoz, hogy befogadja a két millió főre becsült embert és azok nyárait.

Az izraelitákat meggátolta egy egyiptomi katonai erődítmény jelenléte abban, hogy Észak felé haladjanak tovább, és valóban a Wadi Watir szájától Északra egy ősi erődítmény található, amely az a hely lehetett, melyre a Biblia Migdol-ként tesz utalást (lásd Mózes II. könyve 14:2). Déli irányban a hegységek egészen a tengerig kiterjednek, megakadályozván ezáltal bármilyen további átkelési lehetőséget. Természetesen vissza nem fordulhattak, mert az egyiptomi hadsereg a nyomukban volt. Isten olyan helyzetbe hozta őket, amelyből egyedül Ő tudta őket megszabadítani: „Mózes pedig monda a népnek: Ne féljetek, megálljatok! és nézzétek az Úr szabadítását, amelyet ma cselekszik veletek; mert amely Égyiptombelieket ma láttok, azokat soha többé nem látjátok... az Úr pedig egész éjjel erős keleti széllel hajtá a tengert és szárazzá tévé a tengert, és kétfelé válának a vizek. És szárazon menének az Izráel fiai a tenger közepébe, a vizek pedig kőfal gyanánt válának nékik jobbkezők és balkezők felől.” (Mózes II. könyve 14:13, 21, 22).

Ron talált egy parton fekvő oszlopot. A szaúd-arábiai oldalon is felfedezett egy másik, pontosan ugyanilyen oszlopot rajta egy bibliai héber nyelven írt felirattal: „MIZRAIM (Egyiptom), SALAMON, EDOM, HALÁL, FÁRAÓ, MÓZES, JEHOVA”. Ron szerint ezeket az oszlopokat Salamon emelte, hogy megemlékezzen a Vörös-tengeren történt átkelésről az esemény helyszínén. A parton fekve talált oszlopon a feliratok már lekoptak, és az egyiptomi hatóságok azóta már felállították, és beton segítségével lerögzítették.

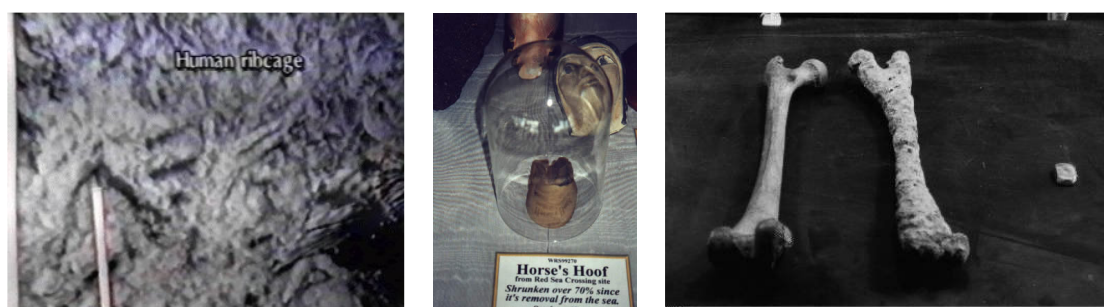

Alámerülvén a tenger fenekéig, Ron Wyatt és az ő két fia számos korall-borította harci szekér maradványt talált és fényképezett le 1978-ban. A bűvárok azóta is egyre több bizonyítékot tárnak fel erről a területről. Ron egyik felfedezése egy nyolcküllös harci szekérkerék volt, melyet elvitt az Egyiptomi Régiségek igazgatójához, Dr. Nassif Mohammed Hassan-hoz. Harci szekerek, emberi csontváz maradványok, négy-, hat- és nyolcküllös harci szekérek mind ott fekszenek lent, tanúbizonyságot téve a Vörös-tenger szétválasztásának csodájáról. Tucatnyi független csoport és egyén merült már alá ezen a területen, hogy megerősítsék az ott található leleteket, beleértve Dr. Lennart Moller-t, aki később a *The Exodus Case (A Kivonulás esete)* című mű szerzője lett, a Discovery Media Productions-t, akik a *The Exodus Revealed (A Kivonulás feltárva)* című dokumentumfilmet készítették és a Mahoney Media, akik a *The Exodus Conspiracy (A Kivonulás konspiráció)* című filmet készítették, hogy csak a legfontosabbakat említsük.

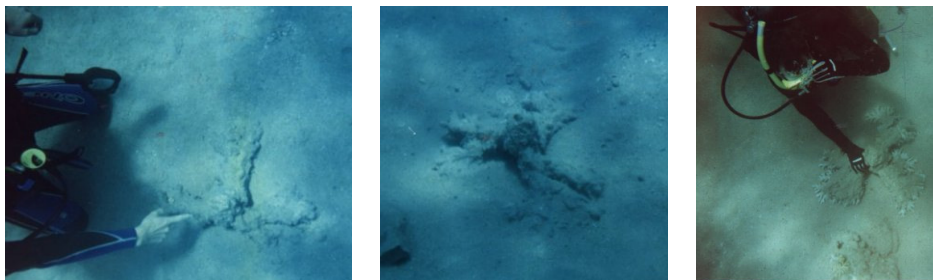
Ron Wyatt – a fiai segítségével – rátalált erre a lentebb látható aranyborítású kerékre. Megpróbálták felhozni, de amint gyengéden felemelték, bomladozni kezdett. Látszólag a belső fa teljesen elkorhadt, és csak a vékony aranyborítás maradt meg.

Az alábbi képeken egy emberi mellkas bordázatának maradványai, valamint egy lónak a patája látható, melyet a tengerfenékről hoztak fel. A pata jelenleg a Tennessee állambeli Wyatt Múzeumban található. A sorban az utolsó képen pedig egy korallkosodott combcsont látható, melyet szintén a tengerfenékről hoztak fel, a kép baloldalán pedig egy valódi combcsont helyezkedik el összehasonlításképpen. A korallkosodott combcsontot Lennart Moller professzor elvitte a Stockholmi Egyetem Osteológiai Intézetébe, ahol a vizsgálatok eredményei szerint ez egykor egy megközelítőleg 162 cm magas férfi jobb combcsontja lehetett. Bár a csont pontos korát nem tudták meghatározni, azt azonban sikerült megállapítani, hogy az ókorból származik. Aaron Sen és Dr. Nerida Titchiner – e combcsont felfedezői – arról számoltak be, hogy ezt egy hatalmas, egymáshoz hasonló formájú korallkötegben fedezték fel.

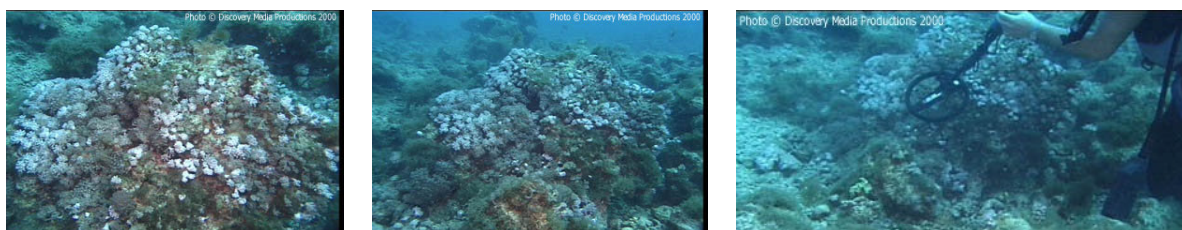
Az alábbi három képen egy harci szekér négyküllös kerékagyát láthatjuk egy hiányzó küllővel, melyre 1998-ban találtak rá, kb. 10 méteres mélységben.

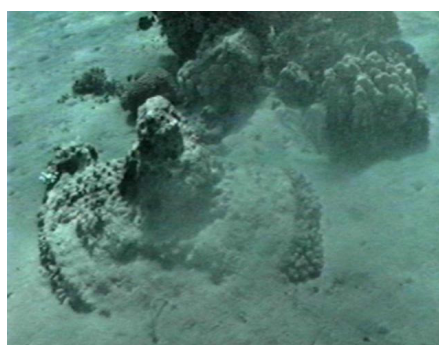
Összehasonlítva egy – a Kairói Múzeumban található, Tutanhamon sírjából származó – hatküllős kerékaggyal, az látható, hogy ha ebből a fa teljesen elkorhadt volna, akkor csak az arany kerékagy maradt volna hátra, amely pontosan ugyanazt a formát eredményezné, melyet ebben a korallborította kerékagyban is megfigyelhetünk.

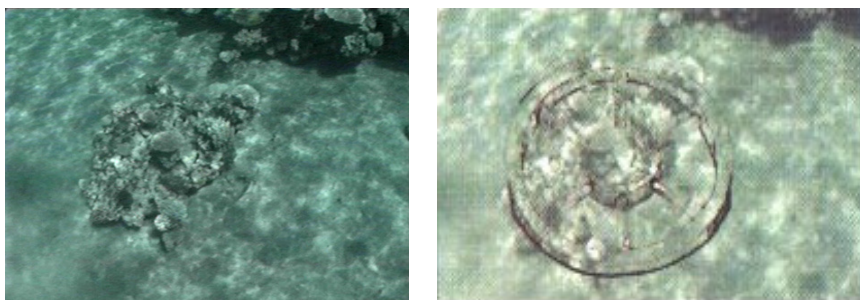
Az alábbi három kép a Discovery Media Productions részére készült. Ezt a kereket Aaron Sen fedezte fel 2000-ben, kb. 28 méteres mélységben. 45 fokos szögben feküdt, így a hátsó része látható volt, azonban olyan sok korall nőtt rá, hogy túlságosan nehéz volt ahhoz, hogy elmozdítsák. A kerék fémből készült, amely tovább növelte a tömegét. Fém-detektor segítségével fémjelzésekre bukkantak a korall azon részén, ahol a kerékagy és a küllők voltak, viszont semmilyen más részén nem találtak ilyen jelzéseket. Ez tehát semmiképpen sem lehetett egy közönséges korall, ugyanis egy átlagos korall nem eredményezne erős fémjelzéseket a közepén (a kerékagynál) és hat – egymástól egyenlő távolságra lévő – kitérőknél (a küllőknél).

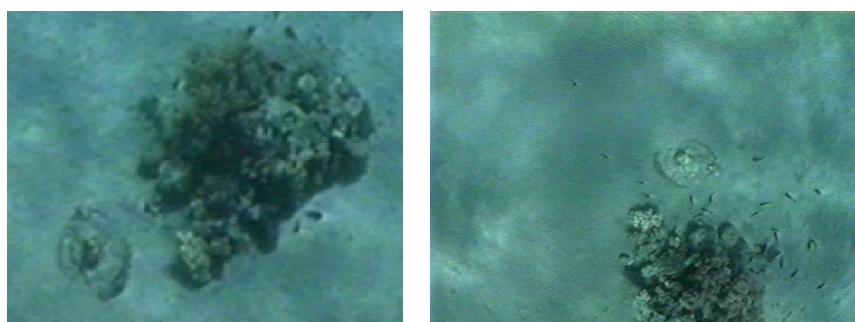
A következő néhány képet Viveka Ponten készítette, aki Szaúd-Arábiában élt a '90-es évekig. Ő a szaúd-arábiai oldalon merült alá, pontosan Nuweiba-val szemben, és az alábbi kerekekről készített képeket:

Az alábbi két képen ugyanaz a kerék látható, melyet szintén a szaúd-arábiai oldalon fedeztek fel. A jobb oldali képet egy vonalrajzzal egészítették ki, mely a kereket, a kerékagyat, a küllőket és a kerék peremét ábrázolja.

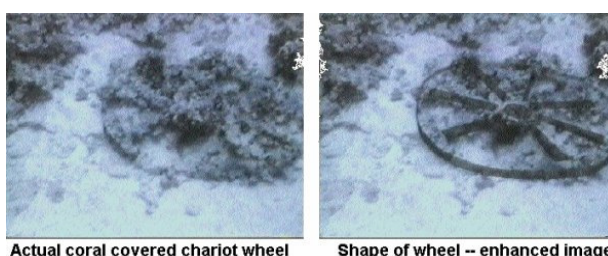
Az alábbi két kép ugyanarról a kerékről készült, melyek közül az egyik egy közeli felvétel. Ezt a kereket szintén a szaúd-arábiai oldalon fedezték fel.

Az alábbi két képen ugyanazok a – Ron Wyatt által felfedezett – kerek láthatók, melyek még mindig a keréktengelyre illeszkedve helyezkednek el az egyik kerékre támaszkodva, álló helyzetben. A bal oldali képen a felső kerékről készített közeli felvétel figyelhető meg. A jobb oldali képen pedig a teljes tengely, rajta a két keréssel vehető szemügyre. Bárki, aki kellően sok időt töltött búvárkodással, beláthatja, hogy ez nem egy közönséges korall. A törzse (tengelye) például túlságosan szabályos egyenes.

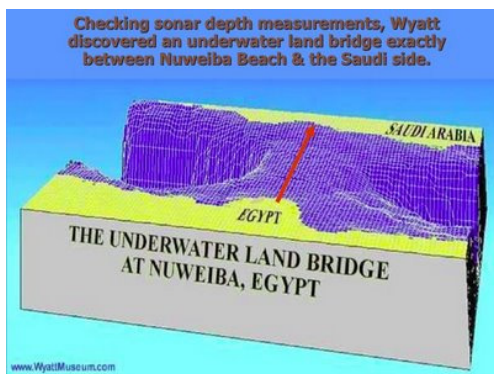
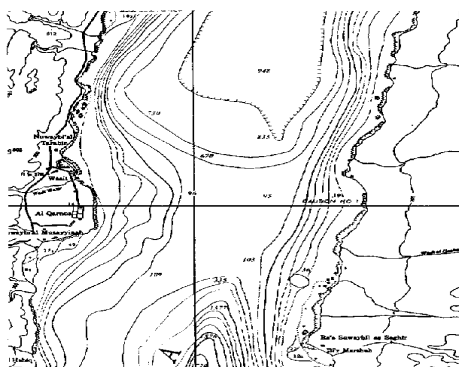
Lentebb egy Ron Wyatt által felfedezett szekérkerékről készült képet láthatunk, mely valójában egy '70-es évek végén, '80-as évek elején készített víz alatti videofelvételből kivágott állókép (ezért ilyen a minősége). A jobb oldalon ugyanez a kép látható vonalrajzzal kiegészítve, mely a kerékagyat, a kerék peremét és a küllőket ábrázolja.

Actual coral covered chariot wheel

Shape of wheel -- enhanced image

Talán minden eddiginél lenyűgözőbb, hogy a tengerben egy víz alatti földhíd található. Az Akabai-öböl teljes hosszában a tenger mélysége átlagosan 1 mérföld (kb. 1,6 km) és az egyiptomi partvonal meglehetősen meredek eséssel tűnik el a víz alatt, kb. 45 fokos lejtéssel. Ha az izraeliták az Akabai-öböl mentén bárhol máshol próbáltak volna átkelni a tengeren, akkor egy hihetetlen meredek esésű, kb. 1 mérföld mélységbe nyúló lejtővel kellett volna szembenézniük. Az összes állatállománnyal és szekérrel ez a feladat gyakorlatilag kivitelezhetetlen lett volna. Kizárólag itt, Nuweiba partjainál fokozatos, egy a tízennégyhez (kb. 4 fokos lejtés) arányú az „ösvény” lejtése, mely mindössze alig több mint 850 méteres mélységbe nyúlik. A szaúd-arábiai oldalon a lejtő szintén fokozatosan, kb. egy a tízhez arányban (kb. 5,7 fokos emelkedés) emelkedik. A Biblia ezt úgy írja le, mint „utat a tengeren, ösvényt a hatalmas vizeken” (Ézsaiás 43:16, 17). A Nuweiba és Szaúd-Arábia közötti távolság kb. 9,6 mérföld (≈15,4 km), a víz alatti földhíd szélességét pedig 900 méterre becsülik.

Aaron Sen egy – mélyvízi szonárt használó – szakképzett csapat jelenlétében merült alá a víz alatti földhíd déli végének lejtésénél, 45 méterre megközelítve ott a tenger fenekét. Az új-zélandi Ian Rodley a saját szonárjának, a „Simrad CE32 Chart Plotter-nek”, továbbá egy GPS-nek a segítségével mélységi méréseket végzett, hogy feltérképezze a víz alatt elhelyezkedő földhíd formáját és elrendezését.

Az alábbiakban pedig megtekinthető a felfedezést bemutató kisfilm angol nyelven a következő linkre történő kattintással:

<https://www.youtube.com/watch?v=vaN2acVMGC8>

Forrás: http://www.covenantkeepers.co.uk/red_sea.htm

Fordította: Szabó Szilárd